

Mál nr. 381/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar X****Ágreiningur um fyrningu bótakrafna vegna umferðarslyss 1. október 2013.****Gögn.**

Málskot mótttekið 30. október 2020 ásamt fylgigögnum.
Bréf V dags. 30. nóvember 2020.

Málsatvik.

M lenti í umferðarslysi 1. október 2013 þar sem ekið var aftan á bifreið hennar og leitaði við það strax til læknis og var talið skv. læknisvottorði að hún hafi hlotið heilahristing og hálstognun í slysin. Í gögnum málsins eru læknisfræðilegar afleiðingar slyssins raktar og beiðni um sjúkraþjálfun gefin út bæði í nóvember 2013 og í maí 2014. Slyss M var tilkynnt til Sjúkratrygginga Íslands í maí 2014 og í ágúst sama ár lá fyrir svokölluð PC-crash skýrsla þar sem niðurstaða var sú að um 1,39 g þyngdarkraftur hefði verið á bifreið M. Matsgerð dags. 15. júní 2020 vegna afleiðinga slyssins liggur fyrir þar sem læknir og lögmaður komast að þeirri niðurstöðu að heilsufar M hafi verið orðið stöðugt 1. apríl 2014 en að fyrst hafi verið tímabært að meta afleiðingar slyssins hinn 9. maí 2015.

M telur að krafa hennar sé ekki fyrnd þar sem fyrningarfrestur skv. 99. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987 hafi ekki byrjað að líða fyrr en um áramótin 2015/2016. M byggir á því að matsmenn hafi metið með fullnægjandi rökstuðningi að fyrst hafi verið tímabært að meta afleiðingarnar hinn 9. maí 2015 þar sem byggt er á því að árangur af sjúkraþjálfun hafi átt að vera kominn fram fyrst þá, eða um ári eftir að síðasta beiðni um sjúkraþjálfun var gefin út af meðferðarlækni. M bendir á að V hafi átt þess kost að gæta hagsmuna sinna við matið og koma á framfæri athugasemdum þannig að sönnunargildi matsgerðarinnar verði að telja töluvert. M telur að umræddur tímunktur sé sá sem hún hafi fyrst fengið vitneskju um kröfu sína og átti þess fyrst kost að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að leita fullnustu hennar. Vísar M einnig til Hrd. 314/2014 máli sínu til stuðnings. Einnig byggir M á því að V sé bundið af yfirlýsingu um að það myndi ekki bera fyrir sig fyrningu um áramótin 2019/2020 og þannig geti málið fyrst fyrnst um áramótin 2020/2021.

V telur ekki unnt að byggja á niðurstöðu matsgerðar um að fyrst hafi verið tímabært að meta afleiðingar slyss M hinn 9. maí 2015. Það byggir V fyrst og fremst á því að ekki liggi fyrir gögn um hversu oft M leitaði til sjúkraþjálfara í kjölfar beiðnar um slíkt 2013 og 2014 og þess að í læknisfræðilegum gögnum frá því í maí 2014 komi fram að M þurfi fyrst og fremst sjúkraþjálfun til að „...viðhalda lífsgæðum.“ V telur því að M hafi mátt vera ljós krafa í síðasta lagi í maí 2014 og átt þess kost að leita fullnustu hennar þá. Krafa M hafi því verið fyrnd þá þegar árið 2019 þegar tilkynning um líkamstjón M barst til, eða um áramótin 2018/2019. V bendir einnig á að sá fyrirvari hafi verið í samþykki félagsins að bera ekki fyrir sig fyrningu um áramótin 2019/2020 að krafan væri ekki þá þegar fyrnd.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um upphaf fyrningarfrests í skilningi 99. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987. Þar kemur fram að bótakröfur skv. lögnum fyrnist á fjórum árum frá lokum þess almanaksárs, sem kröfuhafi fékk vitneskju um kröfu sína og átti þess fyrst kost að leita fullnustu hennar, en í síðasta lagi tíu árum frá tjónsatburði. Við mat á því hvenær M sem kröfuhafi fékk fyrst vitneskju um kröfu sína þannig að hún hafi fyrst átt kost að leita fullnustu hennar verður að líta til þess að fyrir liggur í málinu matsgerð þar sem tveir matsmenn, læknir og lögmaður, leggja mat á það hvenær fyrst hafi verið tímabært að meta afleiðingar slyss M og er niðurstaða þeirra skv. matsgerð dags. 15. júní 2020 sú að það hafi fyrst verið tímabært 9. maí 2015. Rökstuðningur þessa tímapunkts byggir á því að þá hafi átt að vera kominn fram árangur af sjúkraþjálfunarmeðferð M. Tekið er fram í matsgerð að skýrslur sjúkraþjálfara liggi ekki fyrir en í matsgerð er hins vegar haft eftir M að hún hafi verið í meðferð hjá sjúkraþjálfara í nokkra mánuði á árinu 2014 og eftir það. Rökstuðningur V um

upphaf fyrningarfrests á árinu 2014 dugar ekki til að hnekkja umræddu mati matsmanna á því hvenær fyrst hafi verið tímabært að meta afleiðingar slyss M og ljóst er að ekki hefði verið hægt að leita fullnustu kröfu hennar fyrir en í fyrsta lagi þegar tímabært var að meta afleiðingarnar. Verður því ekki fallist á að krafa M hafi verið fyrnd um áramótin 2019/2020 og yfirlýsing V um að bera ekki fyrir sig fyrningu um áramótin 2019/2020 hefur því þá þýðingu að krafa M telst ekki vera fyrnd þegar þessi úrskurður er kveðinn upp.

Niðurstaða.

Krafa M, á endur V er ekki fyrnd.

Reykjavík, 15. desember 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.